

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 43. Vecci scriptum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Sæcul. XIII.

A.C. 1280

Pachym. l. 6.

c. 23.

Græcia or-
thod. p. 39.

p. 1.

v. *Cave.*

p. 487.

Pachym.

p. 327.

triarcha quotidie scripta recipiebat a schismaticis, qui consensionem cum Latinis vocabant desertionem fidei, & putatum hoc crimen exaggerantes, adversariis suis exprobrabant, quod non viderent mala, in quæ inducti essent. Veccus illis a se respondendum censuit, quamquam Theodoro Xiphilino Magno Ecclesiæ Constantinopolitanæ Oeconomo pollicitus erat, se hac de materia non scripturum, quidquid demum dicerent schismatici. Scripsit ergo, ut ostenderet pacem merito constitutam fuisse; atque ut emolumentum inde proveniens taceret, illam esse bonam & in se ipsa tutam quippe autoritate sacri codicis & Patrum suffultam. Tunc in Vecci manus inciderunt duo Nicephori Blemmidæ scripta, quæ habemus; Imperatori Theodoro Lascaridi alterum, alterum Jacobo Bulgaricæ Archiepiscopo dedicatum: utrumque spectabat ad demonstrandum Spiritum Sanctum ex Filio procedere. Etiam Nicetæ Maronici Archiepiscopi Thessalonicensis libro Veccus pro Ecclesiarum concordia utebatur. His fundamentis nixus plures dissertationes composuit, per quas docerentur schismatici se salva religione accipere pacem posse.

Hæc scripta eis præbebant occasionem conquerendi de Patriarcha, dicentique, eum renovare querelas alieno tempo-

Sæcul. XIII.
A. C. 1280.

tempore tractando quæstiones, de quibus filere iussi essent; atque si ob necessitatem se tuendi scriberent, hoc sibi haud posse crimini dari. Qui querimonias istas ad Imperatorem deferebant, pollicebantur se culturos pacem, dummodo expresse interdiceret, ne mentio de doctrina quocunque demum modo inferretur. Imperator, etsi petitionem eorum improbans, ut contineret homines, edictum fecit, quod eos reddere securos videbatur, attamen offerebat ansam de iis conquerendi. Inquiebat enim: Meminisse Dei sæpius quam spiritum ducere, ideoque loqui de doctrina ejus, sed omnino cavere oportet, ne fiat declinatio a sacris litteris.

Joannes Metropolita Ephesinus, pluresque alii Episcopi pacem non nisi ægerrime & postquam multa passi erant, admiserant: & ut scrupulos placarent suos, complura adducebant exempla eorum, quæ Sancti in Ecclesia per indulgentiam fecissent, mala majora evitandi gratia. Ita dicebant se pacem accipiendo peccasse, si res severe censeatur. Verum Patriarcha Veccus ab hac opinione dissentiens, per libros divinos & Patres facere planissimum volebat eos, qui pacem respuissent, errasse.